

C105 – ECO16

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

22 januari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de uitsluiting van patrimoniumvennootschappen van de call voor de ecologiepremie	1
Interpellatie van de heer John Vrancken tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het overleg met de federale regering inzake de veldproeven met ggo-populieren	3
Vraag om uitleg van de heer Koen Van de Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de rondetafelconferentie textiel-, hout- en meubelindustrie	7

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Interpellatie van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de uitsluiting van patrimoniumvennootschappen van de call voor de ecologiepremie

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vanuit het werkveld hebben we hierover een aantal opmerkingen gekregen, onder meer naar aanleiding van de UNIZO-stage (Unie van Zelfstandige Ondernemingen) hier in dit parlement. Het probleem werd besproken en op het einde van de vergadering werd over de fracties heen gesteld dat we dit probleem misschien eens moesten aankaarten.

Veel kmo's hebben de voorbije jaren om verschillende redenen hun activiteiten gesplitst in een exploitatievennootschap en een vastgoedvennootschap, dat gebeurde onder meer op het vlak van de bedrijfsrisicospreiding of wegens twee totaal verschillende corebusinesses. In de eerste, de exploitatievennootschap, zitten de dagelijkse operationele activiteiten; in de vastgoedvennootschap zitten de gebouwen waarin en de gronden waarop de exploitatie plaatsvindt.

Voor een kmo is het, zodra ze overweegt om in eigen alternatieve energievoorziening te voorzien, een bedrijfsmatig en strategisch logische keuze om die investering te laten plaatsvinden in de vastgoedvennootschap. Het gaat immers om een investering op minimaal 20 en optimaal op meer dan 30 jaar die wordt afgeschreven en onroerend is door bestemming. Dit betekent dus dat de investering vast aan het gebouw verbonden is en in alles vastgoedkarakteristiek bezit, zelfs in de wijze waarop de financiële instelling naar het 'product' kijkt.

Bovendien worden heel wat juridische problemen vermeden door de zonnepanelen in de vastgoedmaatschappij te laten thuishoren, denk bijvoorbeeld maar aan de situatie waarbij er reeds historisch een hypothecaire inschrijving op het gebouw genomen is door een bank en er nu een andere bank de zonnepanelen wenst te financieren. Hiervoor wordt dan recht van opstal gevraagd op een reeds gehypothekeerd gebouw, waarbij de tweede bank een eerste rang wil op het dak en de eerste bank 'haar dak' niet wil verliezen bij uitwinning.

De kmo kan een ecologiepremie verwerven binnen een call. Voorafgaand aan 2006 werd daarbij geen onderscheid

gemaakt tussen wie de investering deed, ware het de exploitatiemaatschappij, ware het de vastgoedmaatschappij. Bij de decreetwijziging in 2006 besloot men evenwel om patrimoniumvennootschappen uit te sluiten van de call om zodoende te vermijden dat ontwikkelaars die in groten getale daken begonnen af te huren of op te kopen, ecologiepremies zouden opstrijken. Hiermee zag men echter over het hoofd dat ook echte kmo-projecten werden getroffen, die om onder meer de genoemde strategische redenen hadden beslist om de eigen vastgoedvennootschap in te schakelen in plaats van de exploitatievennootschap.

Vanaf begin 2009 wordt de regelgeving inzake de ecologiepremie op een aantal punten gevoelig versoepeld, dat hebben we hier al een aantal keer besproken en goedgekeurd. Zo wordt onder meer het bedrag nagenoeg verdubbeld. Het hierboven beschreven verbod werd evenwel behouden.

We kunnen dus de vraag stellen of het niet goed zou zijn om wanneer – natuurlijk op basis van een aantal voorwaarden – de exploitatievennootschap afnemer is van de stroom, de vastgoedvennootschap die tot dezelfde groep behoort – zij het via een overkoepelende holding, zij het via een meerderheid van dezelfde aandeelhouderspersonen – de investering in zonnepanelen kan realiseren met verwerving van de ecologiepremie.

Vandaar mijn vraag aan u, mevrouw de minister. Bent u op de hoogte van deze problematiek? Welke acties wilt u al dan niet ondernemen om een oplossing te bieden bij deze problematiek.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, patrimoniumvennootschappen komen in de regelgeving met betrekking tot de ecologiepremie tweemaal aan bod. Ten eerste worden de ecologieinvesteringen, uitgevoerd door een patrimoniumvennootschap, die worden geactiveerd en afgeschreven in de jaarrekening van de patrimoniumvennootschap, in de vigerende ecologiesteunregeling, ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologieinvesteringen in het Vlaamse Gewest, niet uitgesloten van de ecologiepremie. Ook in de gewijzigde regelgeving, recent goedgekeurd door de Vlaamse Regering, zijn ze niet uitgesloten voor zover de aanvraag wordt ingediend op naam van de patrimoniumvennootschap. Ten tweede, wordt er evenwel een steunaanvraag ingediend door een exploitatievennootschap voor ecologieinvesteringen die door deze vennootschap

worden verworven van een verwante patrimoniumvennootschap en die voorheen werden geactiveerd en opgenomen in de afschrijvingstabel van deze patrimoniumvennootschap, dan stelt het artikel 13, paragraaf 2, ten tweede, punt c, van het voornoemde besluit dat deze niet in aanmerking komen voor een ecologiepremie.

Met de beperkte bijsturing van het regelgevende kader waartoe de Vlaamse Regering op 17 januari 2009 heeft beslist, wil zij erover waken dat de ecologiesteunregeling trouw blijft aan haar oorspronkelijke opzet en er dus louter toe strekt de ondernemingen ertoe aan te zetten hun eigen productieproces te verduurzamen, en dus te vergroenen, door te investeren in technologieën die hun toelaten om beter te presteren dan de geldende normen inzake milieubelasting en/of energie-efficiëntie.

Zo werd bepaald dat investeringen ten behoeve van de opwekking van elektriciteit uit zonne-energie in aanmerking komen voor ecologiesteun in verhouding tot de door de onderneming voor eigen gebruik aangekochte elektriciteit. De combinatie van die nieuwe regeling met de bestaande bepalingen die gelden voor patrimoniumvennootschappen, dreigde inderdaad de energiesteun te minimaliseren, als ondernemingen de investeringen in het opwekken van elektriciteit door middel van fotovoltaïsche zonnepanelen laten uitvoeren door een patrimoniumvennootschap. Die heeft natuurlijk meestal maar een zeer beperkt eigen elektriciteitsverbruik, zodat de betoelaagbare opwekkingscapaciteit van de zonnepanelen veel lager zou uitvallen dan in de gevallen waarbij de steunaanvraag wordt ingediend door een exploitatievennootschap. Omdat ook in het geval waarbij de investeringen worden uitgevoerd door een patrimoniumvennootschap en ter beschikking worden gesteld van een verwante exploitatievennootschap, het finaal nagestreefde objectief erin bestaat het productieproces van de exploitatievennootschap te verduurzamen, zal ik het initiatief nemen om in het ministerieel uitvoeringsbesluit dat de recente bijsturing van de ecologiesteunregeling vorm moet geven, alsnog een bepaling op te nemen.

Daarin zal worden gesteld dat de investeringen waarvoor een exploitatievennootschap een ecologiepremie aanvraagt, mogen worden uitgevoerd door een patrimoniumvennootschap als die behoort tot dezelfde groep als de steunaanvragende onderneming. De beide vennootschappen behoren tot dezelfde groep als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan. Ofwel participeert de patrimoniumvennootschap voor minstens 25 percent in de steunaanvragende onderneming, ofwel participeert de steunaanvragende onderneming voor minstens 25 percent in de patrimoniumvennootschap, ofwel participeert een natuurlijke persoon of een rechtspersoon voor minstens 25 percent in de beide vennootschappen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Met het laatste deel ervan komt u in ruime mate tegemoet aan dit probleem. Overweegt u dit op heel korte termijn te doen?

Minister Patricia Ceysens: U weet dat de minister-raad het besluit vorige week heeft goedgekeurd. Er komt nu nog een ministerieel besluit dat de eerste call moet openstellen. Dat kunnen we daarin verwerken. Wel moeten we goed voor ogen houden dat er langs verschillende kanalen pogingen worden gedaan om die ecologiepremie open te breken. We moeten absoluut het principe bewaken dat dit geld eigenlijk bestemd is voor kmo's, opdat die zelf iets zouden kunnen doen aan hun vergroeningsproces. We moeten er nauwlettend over waken dat regelgeving zo blijft. U kunt zich niet voorstellen hoe snel we in een situatie zouden belanden waarbij dit geld wordt gebruikt door een paar bedrijven die energiebedrijven willen zijn. Dat kan ik niet toelaten. Eerlijk gezegd, binnen de ministerraad heb ik dat met hand en tand duidelijk moeten maken. Er zouden constructies kunnen komen waarbij er in Vlaanderen gigantische opwekkingen gebeuren bij landbouwbedrijven of waarbij maatschappijen veeleer energiebedrijven willen worden, maar dan zal dat bedrag van 120 miljoen euro snel op zijn, wat niet de bedoeling kan zijn. Dat zijn deels middelen die we hebben overgebracht van de klassieke expansiesteun, van de groeipremie.

Ik moet erover kunnen blijven waken dat dit geld bedoeld is voor kmo's die met eigen investeringen willen vergroenen. Elk hendeltje dat we toelaten, schept ook weer de mogelijkheid dat dit niet zal gebeuren. Natuurlijk kan het even zinvol zijn in Vlaanderen een paar echt grote bedrijven te laten beginnen die voluit voor groene energie gaan, maar dan moet dat gebeuren met middelen van de minister van Energie, van de Vlaamse Regering. Ik kan dat echter niet toelaten met geld dat bestemd is voor kmo-investeringen. Ik moet daar zeer nauwgezet op toezien, want met elk zeer gerechtvaardigd verzoek lopen we het risico dat er sprake is van een totaal ander doel. U zult het met me eens zijn dat ik er angstvallig over moet waken dat we niet opnieuw belanden in een callsysteem met dezelfde pijnpunten die we hebben gezien bij de groeipremie. We moeten dit kunnen blijven matchen. Daarom moet ik hier ongehooflijk voorzichtig mee omgaan. Er zijn zeer veel legitieme verzuchtingen, maar we kunnen niet toelaten met de ecologiecall mee te maken wat we bij de investeringscall hebben meegemaakt. Ik kan al evenmin toelaten dat we met die 120 miljoen euro een paar grote energiespelers creëren en dat onze kmo's er niet in slagen dat te doen wat we willen, namelijk hun eigen proces vergroenen.

De heer Koen Van den Heuvel: We kunnen volledig achter dat standpunt staan. Mijn vraag was heel duidelijk. Op het einde van mijn vraag heb ik gezegd dat het niet de bedoeling is de poort helemaal zonder voorwaarden

open te zetten. Heel wat kmo's zijn overgegaan tot die splitsing in exploitatie- en vastgoedvennootschappen, om allerlei redenen. Zij mogen al evenmin het slachtoffer worden. Een normale kmo die een vastgoed heeft, mag, als ze een ecologiepremie aanvraagt, niet het slachtoffer worden omdat ze louter en alleen een vastgoedvennootschap heeft. Het is heel duidelijk dat het alleen maar kan als er een aantal voorwaarden zijn. Ik heb er in mijn vraag trouwens een aantal gesuggereerd. Ik heb er geen probleem mee dat die duidelijk worden opgesomd. We kunnen volledig achter uw voorstel staan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer John Vrancken tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het overleg met de federale regering inzake de veldproeven met ggo-populieren

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil ter zake verwijzen naar mijn actuele vraag van 10 december laatstleden. Mevrouw de minister, ik heb u toen ook over die problematiek ondervraagd. Ondertussen heeft het dossier natuurlijk enigszins een positieve wending gekregen, zeker voor Vlaanderen.

De Vlaamse wetenschappelijke wereld heeft waarschijnlijk nog nooit zo ontzet gereageerd als toen de federale PS-ministers Paul Magnette en Laurette Onkelinx in mei vorig jaar weigerden hun toestemming te verlenen voor het realiseren van een Vlaams proefveld met genetisch gewijzigde populieren. Door een genetische ingreep kan uit het hout tot 60 procent meer biobrandstof worden gewonnen. Dit blijkt althans uit serreproeven, en die serreproeven dienen nu net door veldproeven te worden bevestigd.

Het feit dat de PS en het cdH ervoor vrezden op dit dossier te worden afgerekend in de regionale strijd om de groene kiezer, speelt hierbij zeker een rol. Maar het blijft toch zeer bizar dat politiek zo vlot en zo volkomen ongenueanceerd wordt voorbijgegaan aan de wetenschappelijk terdege onderbouwde adviezen van de Adviesraad voor Bioveiligheid. Waartoe dient deze raad dan nog?

Tegen die politiek geïnspireerde federale weigeringsbeslissing – dat komt ervan als je een federale regering maakt waarbij de Vlamingen zwaar in de minderheid zijn – tekende het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB), dat de testen met genetisch gewijzigde organismen (ggo's) wil uitvoeren, verzet aan bij de Raad van State. Die besliste onlangs om kwestieuze federale weigeringsbeslissing – om het VIB geen toelating te geven

voor een veldproef met genetisch gewijzigde populieren – te schorsen. De Raad van State oordeelde dat de argumenten die de ministers gebruikten, niet wettelijk zijn. De weigering is nu geschorst, dit in afwachting van een uitspraak ten gronde.

De federale beslissing is drieledig gemotiveerd. Ten eerste wordt er niet specifiek onderzocht of de bomen een invloed hebben op de bodembacteriën en of de bomen misschien extra gevoelig geworden zijn voor ziekten of weersveranderingen. De Raad van State stelt vast dat de Adviesraad voor Bioveiligheid expliciet stelt over voldoende gegevens te beschikken om dat risico te beoordelen, zonder dat die nog eens opnieuw moet worden onderzocht.

Ten tweede voerden de ministers aan dat de bomen een gen bevatten dat weerstand biedt tegen een antibioticum. De Raad van State volgt ook in dezen de Adviesraad voor Bioveiligheid, die expliciet meldde dat dit gen geen gevaar betekent voor de volksgezondheid, noch voor het leefmilieu. Het antibioticum wordt bij mens en dier niet of nauwelijks gebruikt en het gen is ook nu al volop in het milieu aanwezig.

Tot slot vonden de ministers dat ze geen toestemming konden verlenen, zolang een deel van de bevolking zich afvraagt of het wel wenselijk is om biobrandstoffen te ontwikkelen. Van populisme gesproken. Een argument dat uiteraard niets te maken heeft met de veiligheid of onveiligheid van de veldproef. Zo oordeelt ook de Raad van State.

Intussen staan de bomen, die voor het groeiseizoen 2008 waren opgekweekt, in Duitsland in de open lucht. Het VIB heeft eveneens een veldproefaanvraag in Nederland ingediend. Mevrouw de minister, we staan erbij en we kijken ernaar.

We kunnen slechts hopen dat u niet bij de pakken blijft zitten en van deze patstelling gebruik maakt om hierover met de federale regering overleg op te starten, om alsnog een doorbraak te forceren. Waar een wil is, is een weg. Voor de Waalse tabaksreclame op het circuit van Francorchamps was er ook direct een federale oplossing, maar voor de Vlaamse ggo-populieren kunnen de Vlaamse belangen blijkbaar letterlijk de boom in.

Mevrouw de minister, welke initiatieven zal de Vlaamse Regering concreet nemen, zodat alle obstakels effectief uit de weg geruimd zijn tegen de start van het komende groeiseizoen?

Vlaams volksvertegenwoordiger Fientje Moerman verweet u op 10 december 2008 een gebrek aan 'communautair emotioneel intelligentiequotiënt' in deze materie. Ze stelde letterlijk: 'Als je ziet dat er een dossier is dat een impact heeft in Vlaanderen, waar er

positieve adviezen zijn, dan zou het de moeite zijn geweest – nu is het te laat – om een overleg te houden voor het tot een conflict komt. Dat heeft men niet gedaan.’ Zult u ditmaal blijk geven van meer ‘communautair emotioneel intelligentiequotiënt’ door alsnog een overleg op te starten met de betrokken federale ministers?

Vlaams volksvertegenwoordiger Fientje Moerman stelde bovendien letterlijk: ‘Ik vrees dat, als het zo doorgaat, de dag wel eens zou kunnen aanbreken dat we het VIB niet langer in Vlaanderen zullen hebben.’ Welke initiatieven zal de Vlaamse Regering nemen om daadwerkelijk te bewerkstelligen dat het VIB, een instituut op wereldniveau, effectief in Vlaanderen verankerd blijft?

Zal de Vlaamse Regering eisen dat, naar analogie met de tabaksreclame op het circuit van Francorchamps of naar analogie met het dossier van de wapenuitvoer, de bevoegdheid over deze voor Vlaanderen zeer belangrijke materie onmiddellijk – ik gebruik bewust niet het woord ‘onverwijd’, want dat kennen we – geregionaliseerd wordt?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, geachte collega’s, ik wil eerst nog even een chronologisch overzicht geven van hoe deze zaak zich ontwikkeld heeft.

Op 3 oktober 2008 hebben de ministers Magnette en Onkelinx op mijn uitdrukkelijke vraag de Adviesraad voor Bioveiligheid een tweede keer verzocht om te kijken naar het aanvullend onderzoeksprotocol. De Adviesraad voor Bioveiligheid besliste het protocol opnieuw voor te leggen aan enkele experts en we verwachten dit advies voor het einde van deze maand.

Op 6 oktober 2008 heeft het VIB de voor het groei-seizoen 2008 opgekweekte populieren overgebracht naar Duitsland, waar ze nu zonder probleem onder een bestaande toelating in de buitenlucht staan.

Op 20 oktober 2008 komt het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging voor bij de Raad van State. Na de pleidooien handhaaft de auditeur een voor het VIB gunstig advies. De auditeur geeft het VIB dus gelijk. De uitspraak van de Raad van State zou normaliter volgen na ongeveer een maand, maar dat kan altijd iets langer duren.

Op 29 oktober 2008, na een partner en een locatie te hebben gevonden in Nederland, dient het VIB een veldproefaanvraag in in Nederland. Op 5 december 2008 levert de Nederlandse Commissie Genetische Modificatie een gunstig advies af voor de VIB-veldproefaanvraag. Het VIB heeft een persbericht uitgestuurd over het feit dat het met de bomen naar het buitenland gaat.

Op 23 december 2008 krijgen we het schorsingsarrest van de Raad van State, die het VIB gelijk geeft. Dit schorsingsarrest

van de Raad van State bevat een aantal cruciale elementen. Het is van belang ze hier weer te geven aangezien de vergunningverlenende federale ministers geen beroep meer mogen doen op redeneringen die de Raad van State als ongeoorloofd heeft beschouwd. Zoals in elk schorsingsarrest gaat de Raad van State in op twee grondvoorwaarden voor het uitspreken van een schorsing, namelijk enerzijds of de ingeroepen middelen van de verzoeker van de schorsing, in casu het VIB, ernstig zijn en anderzijds of er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de verzoeker.

De Raad van State poneert vooreerst de belangrijke stelling dat de federale ministers niet zomaar mogen afwijken van een positief advies van de bioveiligheidsraad, maar dat ze hiervoor zeer stringente redenen moeten kunnen aanvoeren. De redenen die de Raad van State hiervoor aanhaalt steunen enerzijds op de deskundigheid van de bioveiligheidsraad en anderzijds op het samenwerkingsakkoord dat een gemeenschappelijk wetenschappelijk evaluatiesysteem voor de bioveiligheid vormt. Aangezien de Vlaamse overheid een deel van haar autonome bevoegdheid inzake het evalueren van de bioveiligheid heeft afgestaan, is ook de autonomie van de bevoegde federale ministers bij het evalueren van de bioveiligheid ingeperkt.

Daarnaast geeft de Raad van State de verzoeker gelijk in zijn verzet tegen de drie motieven die de federale ministers voor hun beslissing tot weigering inroepen. Ik citeer de belangrijkste motieven. Omtrent het eerste motief: “Het blijkt ook niet dat de bioveiligheidsraad omwille van het ontbreken van dat evaluatieprotocol niet in staat zou zijn geweest de risico’s van de veldproef voor de volksgezondheid en het leefmilieu met kennis van zaken te beoordelen. In een brief van 20 juni 2008 aan de bevoegde federale ministers bevestigt de bioveiligheidsraad integendeel dat ze over voldoende gegevens beschikte om de risico’s die verband houden met de weerslag op de microfauna en de microflora van de bodem en de risico’s die verband houden met de eventuele wijziging van de gevoeligheid van de genetisch gemodificeerde populieren voor besmettingsagentia en klimaatstress te kunnen inschatten. Het ontbreken van een specifiek evaluatieprotocol met betrekking tot de voormelde risico’s lijkt op het eerste gezicht dan ook geen afdoende reden om de weigering tot toelating van de veldproef te verantwoorden.”

Omtrent het tweede motief citeer ik opnieuw: “In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er een gemerkt gen is op het gebied van weerstand tegen antibiotica, maar er wordt niet vastgesteld dat het zou gaan om bij medische of veterinaire behandelingen gebruikte antibiotica. Evenmin wordt uitgelegd dat er mogelijk negatieve effecten zijn op de volksgezondheid en het leefmilieu. In een brief van 20 juni 2008 aan de bevoegde federale ministers stelt de bioveiligheidsraad overigens met

verwijzing naar het oordeel van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid dat er bij het gebruik van de bedoelde antibioticaresistentiemerker geen negatieve effecten voor de volksgezondheid en het leefmilieu zijn. De weigering tot toelating van de veldproef omwille van de aanwezigheid van een gemerkt gen op het gebied van weerstand tegen antibiotica lijkt op het eerste gezicht dan ook op een foutieve beoordeling te berusten.”

Ik citeer omtrent het derde motief: “Dit motief heeft betrekking op de opportuniteit van de ontwikkeling van bio-brandstoffen en houdt geen verband met enig veiligheidsaspect bij de introductie van ggo's in het leefmilieu. In het kader van de toelatingsprocedure voor de introductie van ggo's staan alleen de risico's daarvan voor de volksgezondheid en het leefmilieu ter beoordeling. Het betwiste motief lijkt niet in die beoordeling te kunnen worden ingepast.”

In het tweede belangrijke onderdeel van het schorsings-arrest heeft de Raad van State zich uitgesproken over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoeker door te stellen: “De verzoekende partij wijst er terecht op dat zij door de bestreden beslissing op een ernstige wijze wordt gehinderd in de uitvoering van de taken die haar in de beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid werden opgedragen. Het argument van de verwerende partij dat de verzoekende partij in het verleden onderzoek heeft kunnen uitvoeren zonder tot veldproeven te moeten overgaan heeft dus niet kunnen overtuigen. De weigering van de verwerende partij om een toelating voor een veldproef te verlenen belemmert de verdere ontwikkeling van het door de verzoekende partij reeds gevoerde onderzoek. Niet zonder reden wijst de verzoekende partij in dat verband erop dat haar onderzoeksresultaten ingevolge de bestreden beslissing niet gevaloriseerd kunnen worden, dat haar internationale positie op het gebied van de biotechnologie in het gedrang komt en dat de investeringen die zij de voorbije jaren in het populierenonderzoek heeft gedaan een maat voor niets dreigen te worden. Het is aannemelijk dat een inperking van de activiteiten van de verzoekende partij tot laboratoriumonderzoek nadelige gevolgen heeft die wezenlijk haar reden van bestaan treffen.”

Deze duidelijke uitspraak van de Raad van State over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt eveneens de reden waarom de Vlaamse Regering nu opnieuw stappen kan zetten naar de twee bevoegde federale ministers toe om hen er zo snel mogelijk toe te bewegen die initiële beslissing tot weigering te heroverwegen. De belangen van het VIB en van de Vlaamse Regering dreigen op dit ogenblik verder te worden aangetast. Het is uiteraard hemelsgoed dat ik als Vlaams minister aan mijn eigen instelling heb moeten bevelen om de populieren deels te verplaatsen naar het buitenland.

Welke zijn nu onze opties? Er is de juridische weg, die we verder volgen via de procedure bij de Raad van State.

Deze weg kan jammer genoeg niet leiden tot een beslissing tot goedkeuring van de veldproef aangezien de Raad van State zich niet in de plaats kan stellen van de vergunningverlenende overheid. Wanneer de betwiste beslissing tot weigering van de veldproef door de Raad van State vernietigd wordt, moeten de bevoegde federale ministers een nieuwe beslissing over de initiële aanvraag van de veldproef nemen.

Daarnaast hebben we natuurlijk de politieke weg waarbij de vergunningverlenende federale ministers ervan overtuigd zouden moeten worden hun negatieve beslissing te heroverwegen. Deze politieke weg is uitdrukkelijk voorzien in artikel 23 van het samenwerkingsakkoord dat bij wet van 3 maart 1998 werd goedgekeurd. Ik leg daarom volgende week een nota voor aan de Vlaamse Regering met het verzoek om akkoord te gaan met de hier volgende standpuntbepaling.

Wij moeten het cruciale belang erkennen van de Vlaamse biotechnologiesector voor de economische ontwikkeling van Vlaanderen alsook van de centrale rol die de activiteiten van het VIB hierin vervullen. Wij moeten de noodzaak erkennen van een spoedige opstart door het VIB van de veldproef voor de genetisch gewijzigde populieren om de al verworven onderzoeksresultaten niet verloren te laten gaan. Wij moeten de problematiek van de weigeringsbeslissing van de federale overheid opnieuw met spoed agenderen op de eerstvolgende samenkomst van het Overlegcomité. Ik moet, als Vlaams minister bevoegd voor Innovatie en Wetenschap, het standpunt van de Vlaamse Regering verdedigen op het Overlegcomité en sterk aandringen bij de vergunningverlenende federale ministers om de geschorste beslissing tot weigering van de veldproef te heroverwegen.

Achteraf zeggen dat het beter ware geweest iets zus of zo aan te pakken, is natuurlijk niet moeilijk. Gelet op de positieve adviezen van de bevoegde instantie, de Bioveiligheidsraad, en van minister Crevits, die bevoegd is voor Leefmilieu, mocht men ervan uitgaan dat de Vlaamse overheid redelijkerwijs kon aannemen dat de aanvraag voor de veldproef positief zou worden beantwoord. Ik wil altijd constructief blijven in dit dossier. Ik heb daarover onnoemelijk veel contacten gehad, zowel met mijn federale als met mijn Waalse collega's. Ik zal dit in de toekomst blijven doen. Wat het ook vergt aan overleg, het is alleen op die manier dat we tot een vergunning zullen kunnen komen.

De eerste veldproef ter wereld vond in 1987 plaats in Oudenaarde. Eind jaren tachtig, begin jaren negentig was België het land met het grootste aantal veldproeven. Vandaag gebeurt er geen enkele veldproef meer in België. In de Verenigde Staten daarentegen is er alvast 60 miljoen hectare landbouwgrond bebouwd met genetisch gemodificeerde gewassen. Wij moeten in dezen

onze technologische voorsprong kunnen blijven handhaven. Dat kan door veldproeven te voeren.

Bovendien is het belangrijk op te merken dat indien onze Vlaamse economie aan dezelfde regelgeving zou zijn onderworpen als de Amerikaanse in deze materie, zij 5 miljard euro aan omzet per jaar had kunnen opleveren. Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse overheid verder moet blijven investeren in biotechnologie in Vlaanderen. Dit is voor ons een belangrijke sector. Naast de steun aan het VIB als onderzoeksinstelling, werd in 2008 via de klassieke IWT-kanalen (Instituut voor de aanmoediging van innovatie door wetenschap en technologie) niet minder dan 100 miljoen euro steun verleend aan de Vlaamse Life Science-sector. En via het Interreg-programma Vlaanderen-Nederland zal ook een polyvalente pilootinstallatie voor biotechnologie en bioraffinage in Gent worden opgestart. De subsidiabele kost van dit project bedraagt 20 miljoen euro en wordt evenredig gedragen door drie partijen: de Vlaamse overheid, de Nederlandse overheid en Interreg. Daarnaast werk ik aan een samenwerkingsverband tussen IMEC en VIB waarbij onze kennis inzake nanotechnologie en biotechnologie elkaar nog kunnen versterken.

De veldproef waarvoor vandaag een toelating wordt gevraagd, is geen veldproef met een voedingsgewas. Het gaat om genetisch gemodificeerde populieren. Het gaat om bomen waarvan de houtsamenstelling zo wordt gewijzigd dat de productie van bio-ethanol kan worden verdubbeld. Wij hebben het hier niet over biobrandstoffen van de eerste generatie. Deze gewijzigde bomen geven ons de mogelijkheid een stap verder te zetten. Het gaat over biobrandstoffen van de tweede generatie, met een hogere opbrengst.

Dit alles past perfect in het Europese actieplan tegen de klimaatopwarming, dat op 17 december 2008 definitief door het Europees Parlement werd goedgekeurd. Dit Europees actieplan wil niet alleen de algemene 20-20-20-regel invoeren: 20 percent minder uitstoot van broeikasgassen, 20 percent groei in vernieuwbare energie, 20 percent meer energie-efficiëntie. Dit actieplan voert ook de concrete beleidsmaatregel in dat in elke lidstaat minstens 10 percent van de brandstof in de transportsector van hernieuwbare aard moet zijn. Aangezien de biobrandstoffen moeten voldoen aan duurzaamheidscriteria, geen bedreiging mogen vormen voor het leefmilieu en de volksgezondheid en ook niet mogen leiden tot een voedselcrisis, speelt het onderzoek naar de genetisch gewijzigde populieren hier volledig op in.

Last but not least mogen we niet vergeten dat de genetisch gewijzigde populieren in kwestie momenteel in het veld staan in Frankrijk en in Duitsland. En hopelijk zal er ook, vanaf de lente, in uitgebreide vorm een veldproef worden opgestart in Nederland. Er zullen dus deze zomer om en bij de 800 bomen van Vlaamse makelij in Frankrijk, Nederland en Duitsland staan. Dit toont aan dat het beleid

van de Europese Unie dit soort veldproeven wel degelijk toelaat en zelfs stimuleert. Daarover bestaan soms misverstanden en misvattingen. Dit betekent dat de bevoegde federale ministers naar mijn oordeel op dit moment ingaan tegen het Europese innovatiebeleid.

Zoals u weet, is dit voor Vlaanderen een belangrijk dossier. Ik blijf met enorm veel energie alle pistes bewandelen. De hoeveelheid tijd die we aan dit dossier hebben besteed en de inzet die we ervoor overhebben, getuigen van het belang ervan. Ik ben absoluut van oordeel dat het overleg dat ik bilateraal heb gevoerd een nieuw moment zal moeten kennen door het opnieuw formeel op het Overlegcomité te agenderen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Dank u, mevrouw de minister, voor uw antwoord. U hebt mij proberen te overtuigen van het feit dat het VIB zeer belangrijk werk levert en dat die veldproeven nodig zijn. Daar ben ik al van overtuigd. Ik volg u daarin volmondig.

Mijn enige concrete vraag was die naar het overleg. U gaat volgende week de bewuste nota voorleggen aan de regering en dat is de stap naar het overleg. Hebt u enig idee van de timing?

Minister Patricia Ceysens: Het Overlegcomité heeft uiteraard een kalender. Maar er is een verschil tussen formeel overleg op het Overlegcomité en informeel overleg. We hebben zeer veel informeel overleg gehad. We moesten absoluut een nieuwe aanvraag doen bij de bioveiligheidsraad. Ik ben blij dat dat op mijn verzoek door de ministers Magonne en Onkelinx effectief gebeurd is. Er komt eind deze maand een bijkomend advies.

Ik had niet verwacht dat ik in het arrest van de Raad van State zo veel bruikbare passages zou vinden. De raad is op een aantal argumenten expliciet ingegaan. Ik ben nu weer beter gewapend voor het Overlegcomité. De Vlaamse Regering moet daarover beslissen, en daarom dien ik volgende week die nota in. Ik geloof dat er bij het begin van elke maand een Overlegcomité is. Het volgende vindt dus begin februari plaats.

De heer John Vrancken: U spreekt van informeel overleg. Ik veronderstel dat u het over de ministers Magonne en Onkelinx hebt. Hebt u signalen van hen gekregen? Gaan zij die veldproeven toelaten? Het wordt geformaliseerd op het overleg. Hebt u enig idee welke richting het uit gaat? U hebt toch een sterk dossier? Het wordt gedragen door de Raad van State.

Minister Patricia Ceysens: Laat ons zeggen dat het dossier groeit. Men moet verschillende hordes nemen. Ik had niet durven denken dat we zo'n expliciet arrest zouden krijgen van de Raad van State. Dat betekent

zeker een versterking van het dossier op een aantal cruciale punten. Niettemin, wat ik uit het overleg vooral leer – en dat is waarom ik het over de federale collega's naar het Waalse Gewest heb getild – is dat men in het Waalse Gewest nog zeer veel vragen heeft over genetisch gemodificeerde gewassen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van de Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de rondetafelconferentie textiel-, hout- en meubelindustrie

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, we leven in economisch moeilijke tijden. Straks bespreken we hier nog de uitbreiding van de waarborgregeling. Onze economie heeft nood aan een horizontaal beleid. Kredietverlening is de smeerolie van de economie. Die moeten we blijven stimuleren. Dat moet een prioriteit zijn.

In tweede instantie moeten we voldoende aandacht besteden aan verticale impulsen. De rondetafelconferenties zijn een middel daartoe. In uw laatste beleidsbrief, mevrouw de minister, lezen we dat u de rondetafelconferenties die tot nu toe op ad-hocbasis gebeurden, structureel wil inbedden in het beleid van de Vlaamse Regering. Dat betekent dat samen met de sociale partners een plan van aanpak geformuleerd wordt zodat de overlegmomenten tussen de overheid en een welbepaalde sector op een gestructureerde basis kunnen verlopen.

Intussen zijn verschillende rondetafelconferenties opgestart, onder meer met de Vlaamse textiel-, hout- en meubelindustrie. De minister heeft al beloofd dat zij de resultaten daarvan zal opvolgen. Als er acties van de overheid worden gevraagd, zal zij die uitvoeren. In december 2008 heeft de rondetafel van textiel-, hout- en meubelindustrie resultaten geboekt.

Een andere verticale impuls is het akkoord dat in de cluster van de 'life sciences' is gesloten tussen Flanders Investment and Trade (FIT) en Essencia, de federatie van Belgische chemiebedrijven.

Wat was het resultaat van de rondetafel textiel? Welke actiepunten zijn daar geformuleerd? Welke rol gaat de Vlaamse Regering daarin vervullen?

Wat houdt het samenwerkingsakkoord tussen FIT en Essencia juist in? Wilt u dat ook op andere sectoren toepassen?

In uw beleidsbrief spreekt u van de structurele inbedding van de rondetafelconferenties in het beleid van de Vlaamse Regering. Hebt u daar werk van gemaakt? Hoe ziet u dat concreet?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Beste collega's, vorige zomer heeft de Belgische Federatie van de Textiel-, Hout- en Meubelindustrie (Fedustria) via het indienen van een witboek bij minister-president Peeters de vraag gesteld om een rondetafelconferentie op te starten met de Vlaamse Regering. Als start van de voorbereidingen van de organisatie van een rondetafelconferentie heeft de sector in het kader van een eerste interkabinettenwerkgroep onder coördinatie van het kabinet van minister-president Peeters de gelegenheid gekregen om het witboek toe te lichten. Op basis daarvan werd beslist dat in drie werkgroepen zou worden gewerkt: Werk en Onderwijs, Economie en Innovatie, Leefmilieu en Energie. De functionele kabinetten kregen hierbij het initiatief om bilateraal overleg te voeren met de sector. Eind december werden de gesprekken gefinaliseerd. Momenteel worden de resultaten door het kabinet van minister-president Peeters gebundeld. Eind januari zal de officiële rondetafelconferentie plaatsvinden, waarbij de concrete acties worden aangekondigd.

Voor een inhoudelijke evaluatie is het nog te vroeg, aangezien de ondertekening van het akkoord tussen Essencia Vlaanderen en FIT dateren van begin december. Artikel 10 van het akkoord voorziet in een bepaalde procedure. Er wordt een contactgroep opgericht, die op regelmatige tijdstippen de samenwerking en FIT en Essencia Vlaanderen, zoals gestipuleerd in het convenant, praktisch concretiseert en opvolgt. Er wordt een stuurgroep in het leven geroepen die de samenwerking evalueert en, indien nodig, verbeteringen voorstelt. De stuurgroep bestaat uit de ondertekenaars van onderhavig convenant. De leden en de plaatsvervangende leden van de contactgroep worden door de stuurgroep aangeduid.

Er werden al samenwerkingsakkoorden afgesloten met de sectororganisaties Agoria en Fedustria. Op korte termijn is er ook nog in een akkoord met de Federatie Voedingsindustrie (FEVIA) voorzien. FIT staat open voor bijkomende samenwerkingsakkoorden met sectororganisaties die internationaal ondernemen bij hun leden ingang willen doen vinden.

Wat de structurele inbedding in het beleid van de rondetafelconferenties betreft, werd de aanpak en het verloop van het proces binnen Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) uitgeschreven in een nota, die begin vorig jaar als mededeling bij de Vlaamse Regering werd gegendeerd. Het proces bevat drie etappes: de ronde tafel, structureel overleg met de Vlaamse overheid en, in de laatste fase, VESOC.

De eerste fase bestaat er in dat een rondetafel wordt georganiseerd op vraag van de sociale partners uit een bepaalde sector. De doelstelling van de eerste fase is te komen tot de probleemstelling die voor de sector relevant is. De sector bepaalt wie aan de rondetafel deelneemt en de agenda waarover men met de bevoegde ministers wil samen zitten om tot concrete actiepunten te komen.

In een tweede fase wordt het structureel overleg met de Vlaamse overheid georganiseerd. De doelstelling is dat de deelthema's, gesignaleerd op de rondetafel, kunnen worden aangepakt in een overleg tussen de sector en de overheid. De administratie krijgt hier een belangrijke plaats, zodat de continuïteit verzekerd wordt.

De derde fase is de rapportering binnen VESOC. Problemen die sectoroverschrijdend zijn worden dan ook op dit niveau aangepakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
